

ІННОВАЦІЙНІ МЕТОДИ ВИКЛАДАННЯ ПРОФЕСІЙНО СПРЯМОВАНИХ ДИСЦИПЛІН

Початок ХХІ століття знаменується значними реформами в галузі освіти. Потреби економічного розвитку України вимагають створення нових знань — професійно спрямованих дисциплін, які враховують зміни в економічному і суспільному житті. А

[Metadata, citation and si](#)

Vadym Hetman Kyiv National Economic University

у різних видах теоретичної і практичної діяльності динамічного життя за нових ринкових умов.

Одним з пріоритетних завдань проблеми удосконалення змісту вищої освіти на етапі адаптації України до Болонського процесу є запровадження моделей викладання професійно спрямованих дисциплін, які повинні бути реалізовані відповідно до сучасних принципів педагогіки з урахуванням наступних функцій управління: планування стратегії освітньої діяльності, організації кредитно-модульної технології, мотивації регулярної активної навчально-дослідної роботи студентів, впровадження дієвої системи зворотного зв'язку, моніторингу якості навчання тощо.

Характерними рисами професійно спрямованих дисциплін можна вважати:

гнучкість: студенти, що вибирають відповідні дисципліни спрямовують свою увагу на ті знання, які вони вважають пріоритетними для майбутньої кар'єри;

модульність: в основу програм професійно спрямованих дисциплін покладається модульний принцип; кожний окремий курс створює цілісне уявлення про окрему предметну область, що дозволяє з набору незалежних курсів-модулів сформувати навчальну програму, що відповідає індивідуальним чи груповим потребам;

технологічність: використання в навчальному процесі нових досягнень інформаційних технологій, які сприяють входженню людини у світовий інформаційний простір;

практична спрямованість: спеціалізоване навчання найефективніше для формування навичок роботи, тобто воно має практичну спрямованість. Застосування цієї форми при навчанні нагадує тренінг в очному навчанні. За висловами окремих експертів, тренінг здатний у багато разів підвищити ефективність навчального

процесу, тому що він спрямований на вироблення практичних навичок. Це пов'язано із самостійною роботою з матеріалом. Як відомо, на очних лекціях у середньому слухачі засвоюють не більше 20 %, якщо просто слухають, і не більше 40 %, якщо записують.

Важливість застосування інноваційних методів навчання для викладання професійно спрямованих дисциплін мало в кого викликає сумнів. Головною причиною відставання цього напрямку освіти є, на наш погляд, саме не усвідомлення його важливості, феномену інновацій у навчанні як критичного фактору успішності заходів вдосконалення освіти. Більш того, значна кількість найвпливовіших осіб, що формують стратегію розвитку освіти, взагалі не вбачають в освітніх інноваціях не лише пріоритетних позицій, а навіть ставлять під сумнів їх загальну корисність. Отже, першою проблемою, що має бути вирішена, є формування критичної маси активних прихильників інновацій у навчанні, створення ефективної системи заходів просвітницького характеру, адміністративного впливу, стимулювання, нормативно-методичного забезпечення.

Приєднання України до Болонського процесу має стимулювати зміни самої освітньої системи, перевести студента у центр освітньої системи, створити природну, а не штучну потребу в якісному наповненні самостійної навчальної діяльності студентів та в інноваціях у навчанні.

Сучасна підготовка фахівців у вищих навчальних закладах просто неможлива без використання особистісно-орієнтованих технологій, які дозволили зібрати воедино основні факти про самостійну роботу, індивідуальний підхід, диференціацію навчання, запропонувати деякі способи підвищення ефективності навчально-виховного процесу.

На словах ідея інноваційного навчання підтримується, а на практиці багато спроб здійснити її відторгнення як щось чужорідне. І це зрозуміло. Не можна сказати, що в нинішній системі освіти немає змін. Вони є, але їх накопичення відбувається вкрай повільно внаслідок інертності самої системи та складного заплутаного характеру боротьби нового зі старим. Вивчення професійно спрямованих дисциплін ставить питання, що мають основоположне значення і які раніше стосовно системи вищої освіти або взагалі не ставились, або розглядались під іншим кутом зору. Йдеться про гнучкість навчання, про можливість вибору в навчанні, про досягнення гарантованих результатів для всіх студентів, про співробітництво викладачів і студентів тощо.